

Match-Play 2005 a Papalús

Per en Pere Sallent

Abans de començar vull dedicar-li, també, aquesta victòria a la meua família que sempre em fa costat en tot el que faig.

Agraïr a en Quim Riera la oportunitat de poder-vos descriure una miqueta les sensacions viscudes en un cap de setmana màgic.

Ja fa més o menys 9 mesos que entreno cada dia, amb el meu teacher, Donaldo Quintero de la escola de golf Castellar, (dale sabroso a la bola), quan plego de la feina vaig a tirar boles, aprochar i patejar, per assolir un bon nivell. Muchas gracias teacher te lo debo a ti!!!

Vaig estar dues setmanes entrenant i jugant per els camps només amb dos pals (hi ha forats que no hi arribava) però la qüestió era picar bè la bola.

Allà anavem nosaltres, cap a Papalús a jugar el machplay (En Jordi Gavara que em va fer de caddie i jo) ell sempre m'ha dit que tinc una gran capacitat de concentració i nervis d'acer i que aquesta modalitat es la meua, tant es així que m'ho vaig acabar creient.

En fi, el primer (en aquell moment no saps si el ultim) era el sr. Alberto Alcaraz hcp. +4, bon amic i gran competidor. No estava en les millors condicions físiques ja que va èsser intervingut quirúrgicament no fa gaire, però no penseu que va posar les coses fàcils ja que el partit es va decidir en el 18. "Ja que m'has guanyat deixa el pabellò ben alt" em va comentar... Es farà el que es pugui... Gràcies Albert!!

Estavem animats, il.lusionats I molt concentrats en treballar bè.

El segon partit es un dels que motiva de veritat, sr. Ginès Fernández, campió de Catalunya, representant de la selecció i una gran persona. Es un dels partits que vaig jugar millor, amb un birdie al 1 em vaig posar davant i només vaig fallar un green.

El tercer no era un dels rivals amb tant de nom, Sr. Lluís Gifrà, però en matchplay (i menys en tercera ronda) no hi ha rival fàcil així que a

jugar amb la mateixa tensió i concentració. Va ser un partit duríssim, l'haig de felicitar per què va fer un grandíssim partit, gran rival, amic, i excel·lent matchplayer.

Estavem entre els 8 finalistes, no ens ho podíem creure, un gran honor. Vaig convidar a sopar al Jordi, gran tasca la seva, i tot sopant em diu "t'imagines que guanyem" vaig contestar, "home, somiar...es gratis".

Per la nit vaig entrar en el Fòrum d'en Quim, no hi interving massa però miro les impressions de la gent cada dia, i vaig llegir que el meu proper rival, en Jordi Saborit, campió dues vegades consecutives matchplay i representant de la selecció, era (com es natural) màxim favorit...

Amb Jordi Saborit vam fer un partit d'acerts, aviam qui la deixava més aprop, no va tenir gaire sort amb el putter de que va fer un parell de corbates d'aquelles amb llaç, però es va jugar molt bè, d'aquí el felicito i li envio una forta abraçada!!

Carles Torrus, un dels meus millors amics, el nostre proper rival!!! Poseu-se a la meua pell un moment, semifinals contra un dels teus millors amics... Això si que va ser un partidàs, varem fer un munt de birdies, boles a pam "dades", putts de 6 metres a "barraca" un espectacle!!! Aquest va ser el millor partit que he jugat. Potser per que si perdia (que no ho volia de cap de les maneres, no ens equivoquem) era ell, el meu amic, qui arribava a la final. A vosaltres, Carles i Encarna, un dedico també. De manera especial aquesta victòria i us agraeixo moltíssim el vostre suport. Gràcies per tot!!!

La final, ja estem a la final!! Imagineu aquesta sensació de tenir la oportunitat de ser Campió de Catalunya, increïble!!! Ja notava la pressió quan pujava al tee del 1, però desseguida em vaig tranquil·lar, quedava moltíssima feina i ja posats volia el títol.

La final va ser això: Una final. Em va agafar 2 forats de ventatge desseguida, però vam lluitar, vam lluitar com mai i es va acabar decidint en el 18. Que us puc dir d'en Jordi Serra, doncs, (i això ho dic amb l'ànima), que ets tant campió com jo, Jordi, t'haig de felicitar per ser un grandíssim jugador i grandíssima persona!!!

Allí estava jo, li dono la mà a en Jordi Serra, em giro, veig un munt de gent, gent que estimo, aplaudint. Càmeres filmant, em tiraven mes fotos que el dia del meu bateig, veig al Jordi Gavara (no vegis els nervis que va passar) plorant d'emoció i... Em vaig trencar... vaig començar a plorar i no m'ho podia creure, som campions de Catalunya Matchplay!!! I vinga a plorar!!! Tothom fent-me abraçades i petons!!! Gràcies a tots, moltíssimes gràcies!!!!

Gràcies a la gent del camp per que ens van donat un tracte inmillorable. Moltes gràcies a Joan Jordi Roura per que ell m' ha donat suport desde els meus començaments, quin gran tio!! I moltes gràcies a tothom de la UCPP!!!

Sobretot i especialment gràcies a tots els que heu estat al camp ajudant-me, imagineu anar jugant i veure a Don Paco Salido, el millor jugador de catalunya, donan-te ànims "vamos"!!

Gràcies per fer-me feliç familia del P&P, va dedicat a tots vosaltres!!!!!!

Pere Sallent, Campió Matx-Play 2005
Octubre 2005